

עמ"ת 61584-06-25 - פלוני נ' מדינת ישראל

בית המשפט העליון

עמ"ת 61584-06-25

לפני: כבוד השופטת דפנה ברק-ארז

העורר: פלוני
נגד

המשיבה: מדינת ישראל
ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי
בירושלים בשבתו כבית משפט לנוער מיום
29.5.2025 במ"ת 18007-05-25 שניתן על-ידי
כבוד השופט י' מינטקביץ
ה' תמוז תשפ"ה (1 יולי 2025)
תאריך הישיבה:
בשם העורר:
בשם המשיבה: עו"ד איתי שהם

מתורגמן לשפה הערבית:

החלטה

1. בפני ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית משפט לנוער מיום 29.5.2025 (מ"ת 18007-05-25, השופט י' מינטקביץ). בית המשפט המחוזי הורה על מעצרו של העורר עד תום ההליכים.

2. העורר, קטין יליד שנת 2007, נעצר ביום 20.4.2025, ומעצרו הוארך מעת לעת. ביום 8.5.2025 הוגש נגדו כתב אישום בעבירות ביטחון שונות לבית המשפט המחוזי (ת"פ 18088-05-25). כתב האישום הוגש גם נגד מספר נאשמים צעירים נוספים, והמשך הדברים יתייחס לחלקו של העורר בלבד. בתמצית, לפי המתואר בכתב האישום, בימים 6.4.2025 ו-7.4.2025 העורר השתתף בהתפרעויות שהתרחשו בשכונת עיסאווייה בירושלים לאות הזדהות עם המצב ברצועת עזה. בתוך כך, ביום 6.4.2025 העורר השתתף בחסימת כבישים באמצעות פחי אשפה ובזריקת אבנים על שוטרים, וביום 7.4.2025 העורר השליך בקבוק תבערה לעבר רכב אזרחי שנסע בכביש. בגין מעשים אלו יוחסו

לעורר עבירות של התפרעות לפי סעיף 152 לחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין); ניסיון תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות לפי סעיף 274(1)-(3) וסעיף 25 לחוק העונשין; מעשה טרור של חבלה בכוונה מחמירה לפי סעיף 329(א)(2) לחוק זה וסעיף 37 לחוק המאבק בטרור, התשע"ו-2006 (להלן: חוק המאבק בטרור); מעשה טרור של הצתה לפי סעיף 448(א) לחוק העונשין וסעיף 37 לחוק המאבק בטרור; ופעולה בנשק למטרות טרור בצוותא לפי סעיף 30(א) לחוק המאבק בטרור וסעיף 29(ב) לחוק העונשין.

3. עם הגשת כתב האישום הוגשה גם בקשה למעצרו של העורר עד לתום ההליכים נגדו. בבקשה נטען כי טיבן של העבירות המיוחסות לעורר ונסיבות ביצוען מלמדים כי נשקפת ממנו מסוכנות אינהרנטית, שלא ניתן לאיינה באמצעות חלופת מעצר. בנוסף הוטעם כי העבירות המיוחסות לו בכתב האישום מקימות גם חזקת מסוכנות סטטוטורית לפי סעיפים 21(א)(1)(ג)(2) ו-21(א)(1)(ג)(4) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996.

4. ביום 12.5.2025 הודיע בא-כוחו של העורר לבית המשפט המחוזי כי הוא מסכים לקיומן של ראיות לכאורה בעניינו. בו ביום הורה בית המשפט המחוזי על קבלת תסקיר מעצר מטעם שירות המבחן לנוער. ביום 18.5.2025 הוגש התסקיר, וביום 27.5.2025 הוגש תסקיר משלים. בעיקרו של דבר, שירות המבחן המליץ על העברתו של העורר למעצר בפיקוח אלקטרוני בשכונת א-טור, בפיקוחם של בני משפחתו. שירות המבחן הטעים כי העורר הוא קטין נעדר מעורבות קודמת בפלילים, וכי חוויית המעצר קשה לו ומשמשת כגורם מרתיע עבורו. בנוסף נכתב כי לעורר משפחה תומכת ומתפקדת, כי בני משפחתו אינם מקלים ראש במעשיו, וכי התרשמותו של שירות המבחן היא שהם יוכלו להטיל עליו מרות ולמנוע הפרה של תנאי הפיקוח.

5. ביום 29.5.2025 התקיים דיון בבית המשפט המחוזי בשאלת מעצרו של העורר. בא-כוחו של העורר ביקש לאמץ את המלצתו של שירות המבחן ולהורות על העברתו למעצר בפיקוח אלקטרוני. מנגד, באת-כוחה של המדינה טענה כי מעשיו של העורר מלמדים על רף מסוכנות גבוה ומשמעותי, וכי ניתן לאיין מסוכנות זו רק באמצעות מעצר מאחורי סורג ובריח. בדיון ביקש גם אביו של העורר רשות דיבור, ומסר כי אם העורר יועבר למעצר בפיקוח אלקטרוני בני משפחתו ישהו עמו בכל שעות היממה ויקפידו על כך שהוא ישמור על תנאי הפיקוח.

6. כאמור בפתח הדברים, בסופו של הדיון הורה בית המשפט המחוזי על מעצרו של העורר עד תום ההליכים. בית המשפט המחוזי קבע כי המעשים המיוחסים לעורר והתכנון שקדם להם, ובפרט זריקת בקבוק התבערה לעבר רכב אזרחי נוסע, מלמדים על מסוכנות שקשה מאוד להפיגה. במצב דברים זה, כך נקבע, אין בנסיבותיו האישיות של העורר ובהיותו קטין כדי לגבור על המסוכנות המתוארת ולהטות את הכף לעבר מעצר בפיקוח אלקטרוני.

7. הערר שבפני מכון כנגד החלטה זו. בעיקרו של דבר, העורר טוען כי שגה בית המשפט המחוזי בכך שדחה את המלצתו של שירות המבחן לנוער. העורר מטעים כי הוא קטין נעדר עבר פלילי, ומוסיף שבני משפחתו התגייסו על מנת לסייע לו להתמודד עם המצב, ולשם כך הם אף שכרו דירה ייעודית ביישוב "עין נקובא". עוד טוען העורר כי אילו הורה בית המשפט המחוזי על העברתו למעצר בפיקוח אלקטרוני הוא היה יכול להתחיל בשלב זה בהליך שיקומי באמצעות שירות המבחן, ללא קשר לתוצאתו הסופית של ההליך. בנוסף, העורר טוען כי בית המשפט המחוזי שגה גם בכך שלא ייחס משקל לטענתו, שהובאה בתסקיר המשלים מיום 27.5.2025, כי הוא חווה אלימות בתקופת מעצרו.

8. הדיון בערר התקיים בפני ביום 1.7.2025. במועד זה חזר בא-כוחו של העורר על עיקרי טענותיו. הוריו של העורר נכחו גם בדיון זה, והם שבו והביעו מחויבות לסייע לו בכל דרך, בהדגישם כי מקום החלופה המוצעת מצוי מחוץ לעיסאווייה. מנגד, בא-כוח המדינה הטעים את החומרה היתרה של כתב האישום. בהקשר זה צוין חלקו הפעיל של העורר במעשים לכאורה, ובכלל זה הודגש כי השלכתו של בקבוק התבערה בפועל מיוחסת לו. בא-כוח המדינה הוסיף וטען כי יש קושי בכך שהתסקיר אינו כולל התייחסות לגורמי הסיכון בעניינו של העורר ולעמדתו כלפי העבירות המיוחסות לו. עוד צוין כי במועדים הרלוונטיים היה העורר קרוב יחסית לגיל הבגירות.

9. יש להודות: מצאתי את הערר שבפני מעורר התלבטות. החזקת קטין במעצר היא תמיד החלטה קשה, ובמקרה זה אכן התרשמתי לטובה מעמדת בני משפחתו של העורר וממחויבותם לסייע בשיקומו ובמניעת הישנותן של התנהגויות שליליות מצדו. לצד זאת, בסופו של דבר סברתי כי בשלב זה אין מקום לשנות מן התוצאה שאליה הגיע בית המשפט המחוזי. זאת, משום שהמסוכנות הנשקפת מהעבירות שמיוחסות לעורר מצויה ברף הגבוה, לא כל שכן בשים לב לחלקו המרכזי לכאורה באירועים מושא כתב האישום. כמו כן, בתסקיר לא באו לידי ביטוי סימנים של קבלת אחריות מצדו של העורר, ואף בכך יש כדי לעורר קושי בהעברתו למעצר בפיקוח אלקטרוני בנקודת הזמן הנוכחית.

10. על כן, בעת הזו אני סבורה כי דין הערר להידחות. לצד האמור, בשים לב לגילו של העורר ולהתגייסות המשפחתית, דומה שיהיה מקום לחזור ולבחון את הדברים בהמשך.

11. סוף דבר: הערר נדחה.

ניתנה היום, י"ב תמוז תשפ"ה (08 יולי 2025).

דפנה ברק-ארז
שופטת